

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**73-ї наукової конференції професорів, викладачів,
наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

Том 1

21 квітня – 13 травня 2021 р.

Полтава 2021

missverstanden.

3. Das Präfix «be-» betont das Resultat einer Aktion: besuchen – відвідувати, beachten – зважати (на), beantworten – відповідати. Wir beschlossen, nach Deutschland zu fahren.

4. Das Präfix «ent-» bedeutet, dass etwas entfernt wird: entfernen – віддаляти, entkommen – уникати, тікати, entstehen – виникати, pochoditi. Der Zug ist entgleist, es gibt aber zum Glück keine Verletzten.

5. Das Präfix «er-» bedeutet das Resultat einer Aktion, plötzlicher Beginn oder Ende: erhellen – висвітлити, erstarren – замерти, застигнути, erkranken – захворіти, erschießen – розкрити, засвоїти. Julia hat die richtige Antwort erraten!

6. Das Präfix «ver-» bedeutet, dass etwas weg ist, verkehrt, wird repariert oder verbunden: verlassen – залишати, vergessen – забувати, verpassen – пропускати (заняття), запізнитися (на потяг). Ich habe mich vertan – das ist falsch!

7. Das Präfix «ge-» bedeutet, um ein momentanes Geschehen, das oftmals den Beginn oder Abschluss eines Vorgangs markiert, zu kennzeichnen: gebären – народитися, gedeihen – рости, gedenken – згадувати, gefallen – подобатися, gefrieren – замерзати, gehören – належати, genießen – насолоджуватися. Die Stadt hat ihm sehr gut gefallen.

Als Zusammenfassung kann man behaupten, dass dieses Thema jetzt sehr aktuell ist, weil wir jeden Tag die Verben mit untrennbaren Präfixen benutzen.

Література

1. Anne Buscha, Szilia Szita. *Begegnungen / Deutsch als Fremdsprache (Sprachniveau B 1)*. - Leipzig: Schubertverlag, 2008. – 266 c.
2. Dreyer-Schmidt. *Lehr- und Übungsbuch der deutschen Grammatik*. – München, 2006. – 359c.
3. *Leselandschaft 1: Unterrichtswerk für den Mittelstufen-Verlag für Deutsch, Ismaning*, 2000.

УДК 81' 234

*К.В. Палій, к. філол. н., ст. викл.
М.А. Михайлова, студентка групи 202-ГФ
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

УПЛИВ ПОЕЗІЇ ФРАНЦУЗСЬКИХ СИМВОЛІСТІВ НА ФОРМУВАННЯ ПОЕТИКИ СРІБНОГО СТОЛІТТЯ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРЧОСТІ В. БРЮСОВА)

Творча спадщина поетів Срібного століття припадає на кінець 1890-х років ХХ століття. В. Брюсов розпочав свою творчу діяльність саме в цей період із захоплення декадентством і естетикою французьких символістів. Найбільше вплинули на нього Ш. Бодлер, П. Верлен, А. Рембо, С. Малларме та ін. Публікація В. Брюсовим збірок «Символисты» (1894-1895) сприяла поширенню символістських ідей із Західної до Східної Європи.

В. Брюсов зазначав, що поет-символіст не повинен давати чітких образів і визначень, спонукаючи читачів до роботи творчої уяви. Митець,

на думку письменника, повинен відкривати «незвідане» і «непізнане», що знайшло втілення у збірках «Юношеское», «Шедевры», «Это – я».

Рання лірика В. Брюсова відзначається двоплановістю: поет залежав як від національної, так і від французької традиції, що тісно взаємодіяли між собою. Це виявляється на рівні мотивної організації ранніх збірок поета. У творчості В. Брюсова поширюються такі символістські мотиви, як відсторонення від реальності, пошук нової духовної дійсності, самотність, відчуження, служіння Ідеалу та Красі тощо [3]. Мотиви «страшного світу» і образи із бодлерівських «Квітів зла» своєрідно трансформувалися у віршах В. Брюсова. Ліричний герой убачає духовну опору лише в культурі, служить лише мистецтву. Як і в європейській ліриці (П. Верлен, А. Рембо, С. Малларме), у творчості В. Брюсова відбулося поєднання символізму й елементів неоромантизму та імпресіонізму. У його поезії, крім символістських, доволі потужними були мотиви творчої особистості, її духовного спротиву світові (неоромантизм) і водночас мотиви природи, її мінливості та розмаїття проявів, неповторності миттєвостей, злиття природного і людського буття (імпресіонізм) [1,2].

Декаданс був особливим світовідчуттям кризової доби, що виявлялося не в якомусь одному напрямі чи течії, а в художньому синтезі різних елементів. Це характерно і для творчості В. Брюсова, у ліриці якого органічно поєдналися символізм, імпресіонізм і неоромантизм, а крім того, наявні окремі елементи реалізму та натуралізму. У багатьох віршах підкреслюється тісний зв'язок героя із сучасністю, духовний занепад якої він болісно переживає. Мотиви, що безпосередньо «породжувало саме життя» (самотність, душевна невлаштованість, відчуття глибокої кризи особистої та суспільної та ін.) стали провідними в ранніх збірках В. Брюсова.

Література

1. Максимов Д.Е. Русские поэты начала века. Л.: Советский писатель, 1986. 400 с.
2. Орлов С. В. В ритмах нынешнего дня. Октябрь, 1974. № 9. С. 20–33.
3. Плутарх. Сравнительное жизнеописание. М., 1963. Т. 2. 348 с.

УДК 81'255.4:821.111(73) Герб

*М.В. Бочкар, студент групи 201ГФ,
Т.В. Кушнірова, доктор філол. наук, професор
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ПЕРЕКЛАД НЕОЛОГІЗМІВ У РОМАНІ «ДЮНА» ФРЕНКА ГЕРБЕРТА

Переклад будь-якого художнього твору є процесом надзвичайно складним. Передусім це стосується наукової фантастики, оскільки в основі цього жанру лежать наукові розробки, які мають інноваційний характер. Зародження цього жанру відбулося ще у XIX столітті (Жуль Верн), однак актуальний він і нині (Айзек Азімов, Філіп Дік, Френк Герберт та ін.). Творчість Ф.Герберта є напрочуд популярною й наразі, особливо його